

Gedenk in uw gebeden

Jo van Sprundel

weduwnaar van

Riet Verhaart

levenspartner van

Béa Schellekens - ten Voorde

Geboren te Fijnaart op 2 augustus 1925.

Gestorven te Roosendaal op 4 mei 2005.

Jo groeide op in een gezin van 8 kinderen. Nadat hij alle klassen van de lagere school had doorlopen ging hij, op advies van de pastoor, naar de Mulo in Oudenbosch en later naar het Norbertus in Roosendaal. Hij slaagde hiervoor met glans en het bleek dat de communicatie en de handelsvakken zijn sterkste kanten waren. Tegen de tijd dat hij van school kwam, was de oorlog uitgebroken en waren de spullen schaars. Jo, Sjef of Joop zoals hij werd genoemd, gebruikte zijn handelsgeest en repareerde in dié tijd al vulpennen voor zijn klasgenoten. In het begin van de oorlog heeft hij ondergedoken gezeten in Zundert, later is hij in het verzet gegaan. Vanuit Brussel, dat op dat tijdstip al bevrijd was van de Duitsers, reisde hij regelmatig naar West Brabant waar hij niet zonder gevaar voor eigen leven de nodige spullen smokkelde voor het thuisfront.

In 1949 is hij getrouwd met Riet en hebben ze samen met hun 5 kinderen 20 jaar aan de Molenstraat gewoond.

Op zeker moment moest Jo voor zijn werkzaamheden naar Frankrijk en in deze periode is zijn liefde voor alles wat Frans was gegroeid. Je kunt wel zeggen dat Jo een echte francofiel was. Hij was een sociaal mens, als raadslid en wethouder stond steeds het sociale voorop en was hij begaan met het lot van de sociaal zwakkeren in onze samenleving. Hij was altijd oprecht. Onrecht of misleiding kwam niet bij hem op. Naast zijn werkzaamheden had hij ook heel wat hobby's. Zwemmen was tot jaren geleden ook een vast onderdeel op zijn agenda. Hij heeft menigmaal het Hollands Diep overgestoken. Hij was daarbij niet een van de snelste, maar zijn traagheid had ook zijn charme, zei hij. Wielrennen en alles wat met de fiets te maken had was een andere passie van hem. Voordat een van de kinderen of de kleinkinderen een band ging plakken kreeg je van hem ongevraagd uitvoerig instructie hoe dat moest gebeuren. Hij was duivenliefhebber in hart en nieren. Tot de laatste dag heeft hij duiven gehouden. Niet om ermee te vliegen, maar voor de kweek. Verzamelen heeft hij altijd gedaan en van wat hij ook verzamelde, hij wilde altijd het beste hebben. De laatste 15 jaar van zijn leven heeft hij samen met Béa gedeeld, waarbij ze elkaar de vrijheid gunden om ieder hun eigen plekje te behouden. Lieve pa en opa, je was geweldig. Je was een goede vader en opa voor ons. Niet alleen de herinnering aan jou, maar ook je hele geest zal ons voorgoed bijblijven. We zullen je erg missen. Veel dank voor alle goeds en kennis, die je ons hebt meegegeven.

De kinderen en kleinkinderen

Fijnaart, 9 mei 2005